

Løbet af Aarene 1911—21 dels er, dels vil blive overført fra Statskassen i alt 25 Millioner østerrigske Kroner (ca. 19 Millioner danske Kroner). Der kan af disse Midler ydes direkte Laan til Kommuner, offentlige Institutioner og almennyttige Byggeforeninger til Opførelse af SmaaBoliger; men Fondens væsentligste Bestemmelse er dog at fungere som Garantifond for de af Pengeverdenen, de nævnte Institutioner og Foreninger til det anførte Øjemed ydede Laan. De to Afdelinger af Fonden forvaltes hver for sig.

De Laan, der ydes eller garanteres for, maa ikke overstige 90 pCt. af de paa-gældende Ejendommens Værdi og skal i Regelen sikres ved Prioritet i Ejendommen; fra den sidste Forskrift kan der dog bortses ved Laan til offentlige Institutioner. Der kan ogsaa ydes eller garanteres for foreløbige Byggelaan. — Den samlede Sum, som Fondens to Afdelinger hæfter for, maa ikke overstige 200 Millioner østerrigske Kroner. Indenfor denne Sum er Statskassen i øvrigt subsidiær Garant for Fondens Forpligtelser. Til yderligere Hævdelse af Kursen paa de Prioriteter, Fonden garanterer, er det endelig bestemt, at umyndiges Midler kan anbringes deri.

Loven indeholder forskellige Forskrifter om, hvorledes de Ejendomme skal være indrettede, som skal kunne falde ind under dens Bestemmelser. De behøver for øvrigt ikke at være egentlige Boliger — for Familier eller for Enkeltpersoner; ogsaa Logi- og Soveherberger falder ind derunder.

Om Lovens Resultater har man faaet meddelt, at der i Aarene 1911 og 1912 skal være dannet over 400 Byggeforeninger under dens Garanti, og at der indtil Slutningen af Oktober 1912 skal være garanteret for ca. 3½ Mill. Kr. endelige Prioriteter og ca. 2½ Mill. Kr. Byggelaan vedrørende i alt 1,300 Boliger.

Frankrig.

Den første franske Lov om Arbejderboliger (billige Boliger) er af 30. November 1894. Den søgte at virke til Oprettelsen i de forskellige Departementer af lokale Propagandakomiteer efter belgisk Mønster, Komiteer, som ved Hjælp af Midler, der stilledes til deres Raadighed af det offentlige, skulde opmuntre (gennem Pengepræmier, Udskrivning af Konkurrencer o. s. v.) til Opførelse af billige Boliger for Personer, væsentligst Arbejdere og smaa Bestillingsmænd, der ikke i Forvejen var Husejere. Den oprettede tillige et Arbejderboligraad, hvis Opgave skulde være at vejlede de lokale Komiteer. Begrebet „billige Boliger“ fastsattes i Forhold til den aarlige Lejeværdi, der ikke maatte overstige visse Maksima varierende fra 90 Francs i smaa Landkommuner til 375 Francs i Paris. — Loven kom desuden Komiteernes Virksomhed til Hjælp ved at fritage saadanne Boliger for visse Afgifter, derunder navnlig, for et Tidsrum af 5 Aar fra Bygningens Fuldbærelse at regne, for de vigtigste Grundafgifter, samt ved at tillade offentlige Velgørenhedsanstalter og lignende Institutioner at anbringe indtil 1/5 af deres Midler og offentlige Sparekasser indtil 1/5 af deres Reserve- og Garantifonds mod Pant i saadanne Ejendomme.

Den nævnte Lov undergik væsentlige Forandringer og Udvidelser ved den endnu gældende Lov af 12. April 1906. — De lokale Komiteer blev fra nu af obligatoriske, idet der paabødes Oprettelsen af mindst een Komité i hvert Departement (jfr. det tilsvarende Forhold i England mellem de foran nævnte Love af 1890 og 1909), og deres Virksomhed udvidedes med en vis kontrolerende Myndighed, idet det blev overdraget dem at udfærdige de Attester, der udkræves til Opnaaelse af Afgiftsfriheden. Komiteernes Sammensætning blev ligeledes underkastet en Kontrol, og Sparekasserne og de andre Institutioner, der anbragte deres Midler i billige Boliger, fik Adgang til at blive repræsenteret deri. Den i den tidligere Lov fastsatte maksimale Lejeværdi blev forhøjet, og det bestemtes, at Husenes Beboere eller Ejere skulde være „mindre bemidlede Personer“, medens den tidligere Bestemmelse, at de ikke i Forvejen maatte være Husejere, bortfaldt. Varigheden af Skattefriheden blev forlænget til 12 Aar. Medens „Boliger“ i Loven af 1894 forstodes i streng Forstand, udvidedes Lovens Virksomhedsomraade nu til Havearealer indtil en vis, ringere Størrelse, forudsat de kan betragtes som Accessorium til Huset.

Medens den tidligere Lovgivning paa Grund af dens Definition af „Bolig“ væsentligst har faaet Betydning for Byerne, har en Lov af 10. April 1908 (med Æn-